

valget, der før dannede Mindretallet, nu har sluttet sig til Udvalgets Fleertals Forslag, som jeg derfor tillader mig at anbefale til Antagelse af Thinget. Hvis dette Forslag antages, vil det blive nødvendigt at foretage en Forandring i § 22, som ganske slutter sig dertil, og som derfor ikke behøver nogen videre Motivering.

Til § 23 er der stillet et Forslag af Udvalget, som ikke gaaer ud paa Andet end at udvikle den Tante, som ligger i § 23, nemlig at Høiesteret skal fungere som en Art Cassationsret i denne Art Sager, idet den ikke skal indlade sig paa at bedømme Realiteten af Sagerne, men kun undersøge, hvorvidt Landvæsenkommisstonerne have holdt sig indenfor deres Competence eller ikke; men da dette Spørgsmaal ligesaa vel kunde opstaae, naar Landvæsenkommisstonerne havde paakjendt en Sag, der ikke hørte under deres Competence, som naar de havde afskiftet en Sag, der hørte under deres Competence, saa syntes det rigtigst at udvikle Tanten ved at nævne begge Tilfælde i Sen, og det er derpaa Forslaget gaaet ud. — Med Hensyn til § 25 er der foreslaaet at tilføie Ordet „Fuldmagter“; det ligger ganske i det tidligere Forslags Mening, at ogsaa saadanne Documenter skulle kunne skrives paa ustemplet Papir; det kan imidlertid være nyttigt, at Ordet tilføies, og Udvalget har derfor stillet et Forslag derom.

Alberti: Jeg maa fastholde den Affattelse af §§ 12 og 13, som Thinget vedtog ved 2den Behandling. Det kunde jo maaffee være ret interessant at undersøge, hvorvidt det er Udvalgets Fleertal, der er gaaet over til Ministeren, eller omvendt Ministeren, der har sluttet sig til Fleertallet, men denne Undersøgelse troer jeg ikke vil føre til noget Nyttigt. Jeg har kun Sagen selv for Die, og da Sagen var for her ved 2den Behandling, oplyste Udvalgets ærede Ordfører fra den praktiske Side, at det vilde være til stort Gavn for Landvæsenfagets Fremme og tilbørlige Afgjørelse, om der altid kunde føres Bidner ved Landvæsenkommisstonen, og det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgtreds (Hage) bekræftede fra den theoretiske Side, hvad Ordføreren havde

sagt; jeg har ikke derimod fundet nogen begrundet Indvending fremsført fra nogen Side. Hvad man har sagt imod, at der altid kunde finde Bidnesørfel Sted ved Landvæsenkommisstonen, er to Indvendinger; man har sagt, at det var at drage Bidnerne fra deres Værnething; det er navnlig en Bemærkning, som den høitærede Indenrigsminister har brugt, men det er ikke saa efter det Forslag, som blev vedtaget her, thi der føres de i den samme Jurisdiction, og om det end er for en combineret Ret, kan man dog ikke sige, at det er for en Ret udenfor den Jurisdiction, hvor de ellers ere forpligtede til at møde. Ellers har man i Lovgivningen ikke saaledes taget Hensyn til Bidnerne; i criminelle Sager f. Ex. kan Enhver tilpligtes at møde 3 Mile udenfor sin Jurisdiction som Bidne; han er altsaa pligtig til at møde for en fremmed Ret og paa et Sted, hvor der ellers ikke sættes Ret. Dette er udtrykkeligt foreskrevet i Fororon. af 29de November 1837, og jeg kan derfor ikke indsee, at der kan være nogen legal Hindring mod her ved en Lov om Landvæsenkommisstoner at vedtage, hvorledes Enhver er pligtig til at møde som Bidne for en Landvæsenkommisston. Dernæst er der fremkommet en Bemærkning om, at ved en Aastedsforretning, hvor der holdes Ret af den ordinaire Dommer, skulle Bidnerne ikke være pligtige til at møde, men jeg tør paastaae, at overalt holdes Aastedsforretningerne paa det Sted, hvor Dommeren og Parterne fastsætte det, uden at Noget lader sig det falde ind at protestere imod at føres der som Bidne. Min Betragtningssaaede bliver altsaa den, at der hverken fra den praktiske eller theoretiske Side kan indvendes Noget imod at fastholde Thingets tidligere Afstemning, ja, der kommer endogsaa en anden Grund til, som for et Dieblik siden blev fremsført af den ærede Ordfører; han sagde nemlig udtrykkelig, at det vilde være beleiligere for Bidnerne i Almindelighed at møde for Landvæsenkommisstonen, men dersom det er saaledes, og det troer jeg, det er, saa veed jeg ikke, hvilke Grunde der blive tilbage, naar Sagen sees fra Bidnernes Standpunkt. En Sag kan allerbedst oplyses for Landvæsenkommisstonen, og det ligger jo ogsaa i, at